

[Carl P. Jensen.]

boligminister anledning til at fremsætte sin redegørelse, som jeg på mit partis vegne kan tage til efterretning.

Erna Sørensen: Også jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede boligminister for den omfattende redegørelse, vi har fået i dag, og som jo på mange punkter allerede nu klarer en del af de spørgsmål, som gennem længere tid har været drøftet i pressen, desværre ikke altid helt nøgternt og sagligt.

Mit parti er med til at stille den forespørgsel, vi behandler her i dag, og jeg og mit parti deler den indstilling, det ærede medlem hr. Paabøl har over for de sociale boligselskaber. Jeg ved udmærket godt, at der i mangfoldige tilfælde, navnlig da vi startede, var den ideelle og gode tanke, at der skulle bygges socialt for at skaffe billige boliger til den mindrebemidlede del af befolkningen, og yderligere den sunde idé, at der skulle oprettes en fond til videreførelse af byggeriet. Det har imidlertid i praksis vist sig, at man gennem de store forrettigheder, som det sociale boligbyggeri har fået, har gjort det uhyre vanskeligt for den private bygherre at komme frem. Jeg vil ikke fordybe mig i alt dette med de sociale boligselskaber, men blot konstatere, at da vi i december i fjor vedtog en ny boliglov, fik den en sådan form, at det må erkendes, at man fortsætter socialiseringen af boligbyggeriet, og at det gøres endnu vanskeligere for det private byggeri at komme til. Her tænker jeg ikke mindst på, at man, hvad angår det nye byggeri, nedsatte kvadratmetertilskudet for den private bygherre og gjorde det større for de sociale boligselskaber.

Det er ikke noget under, at offentligheden kaster sine kritiske øjne på boligselskabernes form for administration, ikke alene de udgifter, der er forbundet med opførelsen af boligerne, men også driften af ejendommene. Nu har jeg ganske vist fornemmelsen af, at der er nogle sociale selskaber — jeg må måske have lov til at kalde dem for de socialistiske sociale selskaber — som gerne ser det på privat kapital baserede byggeri — det, der er skabt ved, at man fra starten har en garantikapital, og hvor man altså påtager sig den opgave ikke alene at bygge efter private regler, men også at opbygge

et socialt boligselskab — udryddet og ønsker, at der udelukkende skal eksistere rene sociale boligselskaber. Men hvorom alting er, pressen har kastet sit søgelys ud, og befolkningen har krav på at få klarhed på, hvad der er sket, om der er fejl i bestyrelsernes sammensætning, om det er rigtigt, at man lønner bestyrelsen, og mange andre spørgsmål i forbindelse med kommunernes og kommunalbestyrelsesmedlemmernes indflydelse på de enkelte boligselskaber. Det er berettiget, at kritikken er rejst.

Ikke mindst den redegørelse, den højtærede minister har givet os i dag, viser, at det har været en rimelig forespørgsel, som er stillet af venstre og det konservative folkeparti, og jeg glæder mig over indledningen til ministerens tale, hvori han udtrykker sin tilfredshed med at have fået lejlighed til at komme frem med en redegørelse. I og for sig må dette jo munde ud i, at ministeriet har et temmelig stort ansvar for, hvad der er sket; man kan ikke sige, at kontrollen just har svigtet, men man har måske været for godmodig, for let anerkendende, ved starten af boligselskaber, og måske har man heller ikke været kritisk nok i revisionen. Det er rigtigt, at de fleste selskaber har statsautoriserede revisorer, og jeg vil gerne fremsætte den tanke, at man giver de statsautoriserede revisorer en yderligere bemyndigelse til at være kritiske ikke alene med hensyn til det regnskabsmæssige, men også med hensyn til indkøb o. lign., hvor der er mulighed for det. Man lægger jo i sidste instans ansvaret over på den tilsynsførende, der er udnævnt af boligministeriet, og det kan være for stor en opgave. Det kan også diskuteres, om det er rigtigt, at det er ministeriets embedsmænd, der har denne opgave.

Jeg vil efter den redegørelse, den højtærede minister har givet på dette specielle område, der vedrører en del af vor forespørgsel, sige, at fra min side skal der ikke rejses nogen kritik hverken af måden, hvorpå tilsynet er udøvet, eller af de honorarer, som er givet. Det er da klart, at her spiller det ind, om man samler på flere hverv inden for tilsynsområdet, eller man søger at dele dem ud, således at man undgår den almindelig rejste kritik. Det er sådan, at ministeriet godkender såvel vedtægter som forretningsførerens juring af byggeriet,